

- ⁴⁵Na slovo mě uposlechnou,
cizinci se budou vřítat do mé přiznání.
- ⁴⁶Cizinci jak tráva zvednou,
vypotácejí se ze svých hradíšť.
- ⁴⁷Živ je Hospodin! Bud' požehnána moje skála,
vvyššen bud' Bůh, má spása!
- ⁴⁸Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty,
národy mi podrobí.
- ⁴⁹Vysvoboditeli od nepřítelů,
pozvedáš mě nad ty, kdo proti mně povstávají,
ty mě nasilníku vyvrásíš.
- ⁵⁰Proto ti vzdám, Hospodine, mezi pronárody chválu,
budu zpívat žalmův tvému jménu.
- ⁵¹Velká vítězství dopřává světu králi,
prokazuje milosrdenství světu pomazanému,
Davidovi, a jeho potomstvu navěky!

Žalm 19

NEBESA VYPRÁVUJÍ O BOŽÍ SLAVĚ

- ¹Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
- ²Něbesa vypravují o Boží slávě,
obloha hovoří o díle jeho rukou.
- ³Svoji řeč předává jeden den druhému,
noc noci sděluje poznatky.
- ⁴Není to řeč hlasů, nejsou to slova,
lakomy hlas od nich nelze slyšet.
- ⁵Jejich tón zvucí celikou zemi,
zní jejich hovor po širém světě.
- ⁶Bůh sílnou na nebi postavil stan.
vesele jako rek, když běží k cíli.
- ⁷Vyehází na jednon okraji nebes,
problhá oblohou k druhému konci
a nic se neskryje před jeho zářem.
- ⁸Hospodinův zákon je dokonalý,
udržuje při životě.
- ⁹Hospodinovo svědectví je pravdivé,
nezkášený jím zmoudří.
- ^{9a}Hospodinova ustanovení jsou přímá,
Hospodinovo přikázání je ryzí,
dává očím světlo.
- ¹⁰Hospodinova hřezá je čistá,
obstojí navždy.
- ¹¹Hospodinovy řády jsou pravda,
jsou nejvyšší spravdivé,
nad zlato vzácnější,
nad množství ryzího zlata.

(47) Dc.32.40 (50) R.15.9 (51) Ž.2.6; 25.12—16
(19.2) Ž.97.6 (R.1.20) (5) R.10.18 (6) Ž.119.50 (9) Ž.119.105 (11) Ž.119.72.127

Žalm 20

KÉŽ TI V DEN SOUŽENÍ HOSPODIN ODPOVÍ

- ¹Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
- ²Kéž ti v den soužení Hospodin odpoví,
kéž je ti hradem jméno Boha Jákobova!
- ³Kéž ti sešle pomoc ze svatyně,
kéž tě podepřítá ze Sijonu!
- ⁴Kéž má na paměti všechnu tvé obětí dary,
kéž ti svou oběť zápalnou rád přijme.
- ⁵Kéž ti dá, po čem tvé srdce touží,
kéž splní každý tvůj zámet!
- ⁶Budeme plesat nad tvým vítězstvím,
vzájme praporec ve jménu svého Boha.
Kéž splní Hospodin všechna tvá přání!
- ⁷Nyní vím, že Hospodin dá světu pomazanému vítězství,
on mu odpoví ze svého svatého nebe:
bohady skýmy činy své vítězné pravice.
- ⁸Jedni se honají vozy, jiní koňmi,
ale my připomínáme jméno Hospodina, svého Boha.
- ⁹Oni klesali, až padli,
my jsme povstali a přetvárame.
- ¹⁰Hospodine, pomoz!
- ¹¹Král ať nám odpoví v den, kdy budem volat.
- HOSPODINE, KRÁL SE RADUJE Z TVÉ MOCI
- ¹Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
- ²Hospodine, král se raduje z tvé moci,
nad tvým vítězstvím vděčně jáseá.
- ³Splnil jsi mu touhu jeho srdce,
prosbe jeho rtů jsi neodpíjel.
- ⁴Vyšels mu veslice štědrým požehnáním,
na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.

Žalm 21

HOSPODINE, KRÁL SE RADUJE Z TVÉ MOCI

- ¹Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.
- ²Hospodine, král se raduje z tvé moci,
nad tvým vítězstvím vděčně jáseá.
- ³Splnil jsi mu touhu jeho srdce,
prosbe jeho rtů jsi neodpíjel.
- ⁴Vyšels mu veslice štědrým požehnáním,
na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.

(12) Ž.106.3 (13) Jb.6.24 (14) Ž.18.1 (15) Ž.18.3
(20.2) Pp.18.10 (2) Ž.2.21.3 (6) Ž.13.6 (7) Ex.15.6 (8) Dd.20.1 1z.31.1 2z.31.17 44.7 (9) Ž.9.4 (10) Ž.12.2
(21.2) Ž.13.6 (3) Ž.20.5-37.4 (4) Ž.132.18

Tobě se budou klanět
všechny čeledi pronarodu.
29 Vždyť Hospodinu náleží královat,
I nad pronarody vládnout.

30 Všichni tuční v zemi,
17, kdo jedí a kdo se klaní,
všichni, kteří sestupují v prach,
musí před ním padnout na kolena;
a jejich duše si život nezachová,
a jejich duše si život nezachová.

31 Proto msto bude mu sloužit.
O Panovníku budou vyprávět *dalšímu* pokolení,
32 *10* přijde a bude hlásat jeho spravedlnost
lidu, který se zrodil: „To učinil on!”

Žalm 23

HOSPODIN JE MŮJ PASTÝŘ, NEBUDU MÍT NEDOSTATEK

¹ *Žalm Davidův.*

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
2 Dopřívá mi odpočívát na travnatých nížinách,
vodi mě na klidná místa u vod,
3 nazývá mě udržuje,
stezkou spravedlnosti mě vede
pro své jméno.
41 Když půjdu roklí šeré smrti,
nebudu se bát ničeho zlého,
vždyť se mnou jsi ty,
Tvoje berla a tvá hla mě potěšují.

5 Prostíráš mi stůl
před zraky protivníka,
hlavu mi olejem potřás,
kalich mi po okraj plníš.
6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou
všemi dny mého žití.
Do Hospodina domu se budu vracet
do nejdelších časů.

Žalm 24

HOSPODINOVA JE ZEMĚ SE VŠÍM, CO JE NA NI

¹ *Davidův; žalmé.*

Hospodina je země se vším, co je na ni,
svět i ti, kdo na něm sídlí.
2 To on základ na mořích jí kládí,
pevně ji usadil nad vodními proudy.

dsr 17,10, pozn. x
e: bydlit, O V (ale to předpokládá sloveso *š-šb* místo *š-v-h*, H.).
e + prvního dne po sobotě, O V.

(30) Abd 16 (31) 1z 53,10
(23,1) 1z 40,11 J 10,11,30 (2) Ez 34,13n Zj 7,17 (3) Jt 31,25 Mt 11,28 (4) Ž 46,3; R 8,31 (9) 2
7,44—46; Z 3,6,9 (6) Ž 84,5
(24,1) 1K 10,26 :EK 19,5 D: 10,14 (2) Ž 104,5

3 Kdo vystoupí na Hospodinovu horu?
A kdo stanou smi na jeho svatém místě?
4 Ten, kdo má čisté ruce a srdce rzi,
ten, kdo nezneužije mou duši,
-ten, kdo nepřisáhá lstivě.

5 Ten dojde požehání od Hospodina,
spravedlnosti od Boha, své spasy.
6 To je pokolení těch, kdo se na jeho *vilh* dotazují.
Ti, kdo hledají tvou tvář — *10'* Jákobe.

7 Brány, zvedněte výše svá nadpraží,
výše se zvedněte, vchody věčné,
ať může vejít Král slávy.
8 Kdo to je Král slávy?
Hospodin, mocný bohatýř,
Hospodin, bohatýř v boji.

9 Brány, zvedněte výše svá nadpraží,
výše je zvedněte, vchody věčné,
ať může vejít Král slávy.
10 Kdo to je Král slávy?
Hospodin zástupů,
on je Král slávy!

Žalm 25

K TOBĚ, HOSPODINE, POZVEDÁM SVOU DUŠI

¹ *Davidův.*

1 K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši,
2 v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahaben,
ať nade mnou moji nepřítelé neřájejí.
3 Ano, nebude zahaben, kdo skládá naději v tebe,
zahabeni budou vetrolimni, *vyjítou* s prázdnou.
4 Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine,
uť mě *chodit* po svých stezkách.
5 Vď mě cestou své pravdy a vyučuj mě,
vždyť jsi Bůh, má spása,
každodenně skládám svou naději v tebe.

6 Hospodine, pamnuj na svoje slitování,
na své milosrdenství, které je od věčnosti.
7 Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevědomosti,
pamnuj na mě se svým milosrdenstvím
pro svou dobrotnost, Hospodine.

8 Hospodin je dobrotný, přímý,
proto ukazuje hlášým cestu.
9 On pokorné vede cestou práva,
on pokorné učí *chodit* po své cestě.
10 Všechny stezky Hospodiny jsou milosrdenství a věrnost
pro ty, kteří dodržují jeho smlouvu a svědectví.
11 Pro své jméno, Hospodine,
odpusť mi mou nepravost, je velká.

12 Pro svou duši (některé rpp).
13 K tobě, Hospodine, O V ~ P.

(5) 1z 48,18 (6) 2,22,27; 1z 44,5 (7) 2S 6,12—19 1z 40,3n (10) 1z 61,5
(11) 1z 13,26 (12) 3b 13,26 (13) J 7,17 (11) Ez 34,6n

NÁZEV KNÍHY

1 Nejkrásnější z písmí Salomounových.

ZROD LÁSKY

Touha

2Kčť polibí mě polibkem svých ústí
Vždyť lepší je tě laskání než víno.
3Přijměm voni tvé oleje,
nejšší olej — tvé jméno.
4Táhni mne za sebou! Dáme se v běh.
Krali uveď mě do svých komnat.
Budeme jásat, radovat se z tebe,
připomínat tvé laskání *opojněji* než víno.
Právem tě všichni milují.

Úskali

5Černá jsem, a přece převahná,
jeruzalémské dcery,
jak stany Kedarů,
jako stanové houby Salomounovy.
6Nehleďte na mne,
že jsem až docelma opalená,
že mě tak ožehlo slunce.
7o synové mé matky se proti mně rozohnili:
uložili mi vinice hřítat,
neuhladá jsem však vinici vlastní.

Nejistota

8Pověz mi ty, kterého tolik miluji,
Kde budeš patř,
kde nečkáš odpovídat *stáda* za polodne!
9Proč musím být jako zahalená *poběžlice*
při stádech tvých druhů?
10Jestliže to sama nevíš,
nejkrásnější z žen,
vyjdi po stěpách stád
a kuzárka sva pus
u pastýřských kolib.

Úzas

11Ke klisně vozu faraoňova
jsem tě připodobnil, má přítelkyne,
jeruzalémské dcery.

(11) 1:Kř 5:12 (P) Pis 4:10; Sd 9:13 Z 10:4:15 (G) Kaz 7:1 Pf 10:7 (4) Z 4:5:15n (G) Z 120:5 (7) Ps 2:16 (G) Z 23:2; Gn 38:14 (9) 2Pa 1:17; Pis 1:15 2:2 10:13 4:17 5:2 6:4 (70b) Ez 16:11n Z 21:2 (72) Ps 44:12 (72b) 14:3 12:3 (73) Ps 3:6 4:6:14 5:1:5:13 Pf 7:17 Ez 2:12 Ml 2:11 (74) Joz 15:69 15:24:1 Es 47:10 (75) 12:11:14 29:17 1:8 25:3 28 13:1 14:27 1Kř 1:3n Est 2:7 Jb 42:15; Pis 2:14 5:2 5:12 (76) Gn 39:6 1:8 16:12:17:4 25 14:25 Ex 2:2; Pf 7:16 Z 6:7; Am 3:12 6:4; :Dl 12:2 2Kř 16:4 1z 57:5 (77) 1:Kř 6:9:10:18 7:27 10:27:17:22:14

12Převahně jsou tvé tváře přívěsky *ozdobené*,
tvé hrdlo *ovívané* šňůrou perel.
13Přívěsky zlaté ti uddáme,
posete sňůbom.

Vonička myrhy

14Pokusť je při stole král,
vydává nard můj svou vůni.
15Voničkou myrhy je pro mne můj milý,
spočívá na myšl přisou.
16Hrozenem hemny je pro mne můj milý
v egejských vlnách.

S setkání

17Jak jsi krásná, přítelkyne moje,
jak jsi krásná,
oči tvé jsou houbice.
18Jak jsi krásný, milý můj,
jst lbezny!
A naše hůlko *zrná* zelati.
19Tramovi našeho domu je z cedrů,
deštění cypřišové.

ZRÁNÍ LÁSKY

20Láska je moc
21Usem květek šaronský,
lile v dolínách.
22Jako lile mezi trnám,
tak má přítelkyne mezi decerami.
23Jako jablko mezi lesními stromy,
tak můj milý mezi stny.
24Ušedla jsem zádošně v jeho stínu,
jeho ovoce mi sládně na třech.
25On mě uvedl do domu vína,
jeho praporec nad mnou je láska.
26Okřesťvete mě kolčí hroznovými,
osvěže mě jablek,
neboť jsem nemocná láskou.
27Jeho levky je pod mou hlavou,
jeho pravice mě objímá.

Zapřísahám vás

28Zapřísahám vás,
jeruzalémské dcery.

(21) 1:Kř 5:12 (P) Pis 4:10; Sd 9:13 Z 10:4:15 (G) Kaz 7:1 Pf 10:7 (4) Z 4:5:15n (G) Z 120:5 (7) Ps 2:16 (G) Z 23:2; Gn 38:14 (9) 2Pa 1:17; Pis 1:15 2:2 10:13 4:17 5:2 6:4 (70b) Ez 16:11n Z 21:2 (72) Ps 44:12 (72b) 14:3 12:3 (73) Ps 3:6 4:6:14 5:1:5:13 Pf 7:17 Ez 2:12 Ml 2:11 (74) Joz 15:69 15:24:1 Es 47:10 (75) 12:11:14 29:17 1:8 25:3 28 13:1 14:27 1Kř 1:3n Est 2:7 Jb 42:15; Pis 2:14 5:2 5:12 (76) Gn 39:6 1:8 16:12:17:4 25 14:25 Ex 2:2; Pf 7:16 Z 6:7; Am 3:12 6:4; :Dl 12:2 2Kř 16:4 1z 57:5 (77) 1:Kř 6:9:10:18 7:27 10:27:17:22:14

19Převahně jsou tvé tváře přívěsky *ozdobené*,
tvé hrdlo *ovívané* šňůrou perel.
20Přívěsky zlaté ti uddáme,
posete sňůbom.

Láska je jaro

21Hlas mého milého!
Hle, právě přichází,
hory přeskakuje,
přemáší se přes pahorky.
22Gazele se podobá můj milý
nebo kolouškov!
Hle, právě stojí za naší zidkou,
nahází do oken.
23Milý můj se ozval, řekl mi:
„Vstáň, má přítelkyne, krásko má,
a pojď!“
24Hle, zrna pomínila,
hlavce přěšly, jsou vyam.
25Po zemi se objevují květy,
nadšsel čas prořezávat *řepu*,
hlas hrdličky je slyšet v naší zemi.
26Přikovnk nasedl první plody,
voni květky vině révy.
27Vsan, má přítelkyne, krásko má,
a pojď!“

Láska je píseň

28Houbičko moje v rozsedinách skály,
v úkrytu nad stří,
dopjev mi zahlednou tvou tvář,
dovoi mi hlas tvůj slyšet.
29Jak lahodný je tvůj hlas!
Jak půvabnou náš vaří!
30Lásky nám schyťte,
hládky malé,
plence vinice,
vinice naše, když kvetou!“
31Můj milý je mi a já jsem jeho,
on pase v lilich.
32Než zavane den
a síňy daší se v běh,
přiběhni, milý můj,

HLEDÁNÍ LÁSKY

33Odvaha lásky
34Noc co noc hledala jsem na svém hůlku
i toho, kterého tolik miluji.
35Hledala jsem ho, a nenalezla.
36Teď vsanu a obejdu město,
ulice, náměstí,
vyhledám toho, kterého tolik miluji.
37Hledala jsem ho, a nenalezla.
38Nášil mě strážce obcházecího město:
„Toho, kterého tolik miluji,
jste *ta* nevíteš?“
39Potom, jen co jsem od nich odsíla,
hned jsem našla toho, kterého tolik
miluji.

HLADNÍ LÁSKY

40Hladnám vás,
jeruzalémské dcery,
při gazelích a při polních laních:
nebudte a nezburcujte lásku,
dokud nebudte chtít sama.

(21) 1:Kř 5:12 (P) Pis 4:10; Sd 9:13 Z 10:4:15 (G) Kaz 7:1 Pf 10:7 (4) Z 4:5:15n (G) Z 120:5 (7) Ps 2:16 (G) Z 23:2; Gn 38:14 (9) 2Pa 1:17; Pis 1:15 2:2 10:13 4:17 5:2 6:4 (70b) Ez 16:11n Z 21:2 (72) Ps 44:12 (72b) 14:3 12:3 (73) Ps 3:6 4:6:14 5:1:5:13 Pf 7:17 Ez 2:12 Ml 2:11 (74) Joz 15:69 15:24:1 Es 47:10 (75) 12:11:14 29:17 1:8 25:3 28 13:1 14:27 1Kř 1:3n Est 2:7 Jb 42:15; Pis 2:14 5:2 5:12 (76) Gn 39:6 1:8 16:12:17:4 25 14:25 Ex 2:2; Pf 7:16 Z 6:7; Am 3:12 6:4; :Dl 12:2 2Kř 16:4 1z 57:5 (77) 1:Kř 6:9:10:18 7:27 10:27:17:22:14

41Zapřísahám vás,
jeruzalémské dcery,
při gazelích a při polních laních:
nebudte a nezburcujte lásku,
dokud nebudte chtít sama.

Přívod lásky

42Kdo je ta, jež vysupuje z poušče
jako sloup dýmu,
ovanuta vlni kadidlovou z myrhy
a z nejčistějšího kofení kúpeckého?
43Hle, jeho lože — lože Salomouna,
šedesát bohavých okolo stojí,
bohavých z Izraele.
44Svíčelní díží v rukou mace,
vyvěšení k boji,
každý po boku má meč proti nočnímu
dsou.

Trůn lásky

45Nositka král si zhotovil,
46Zeměpáně neucitělné, jini: roklínatých (godé O) nebo plných vůni (s 4:6 a 8:4),
47Obraz je vztaz z mytu o poui pomníkské bohyně, sestupující až do podsvětí za svým milým. Cílec zdůraznění velikost
lásky mlté, která se nezálečně zádného nebezpečí. Sr 3:7.

(21) 1:Kř 5:12 (P) Pis 4:10; Sd 9:13 Z 10:4:15 (G) Kaz 7:1 Pf 10:7 (4) Z 4:5:15n (G) Z 120:5 (7) Ps 2:16 (G) Z 23:2; Gn 38:14 (9) 2Pa 1:17; Pis 1:15 2:2 10:13 4:17 5:2 6:4 (70b) Ez 16:11n Z 21:2 (72) Ps 44:12 (72b) 14:3 12:3 (73) Ps 3:6 4:6:14 5:1:5:13 Pf 7:17 Ez 2:12 Ml 2:11 (74) Joz 15:69 15:24:1 Es 47:10 (75) 12:11:14 29:17 1:8 25:3 28 13:1 14:27 1Kř 1:3n Est 2:7 Jb 42:15; Pis 2:14 5:2 5:12 (76) Gn 39:6 1:8 16:12:17:4 25 14:25 Ex 2:2; Pf 7:16 Z 6:7; Am 3:12 6:4; :Dl 12:2 2Kř 16:4 1z 57:5 (77) 1:Kř 6:9:10:18 7:27 10:27:17:22:14

z honičky za *záhadami* svého srdce,
z *tolho*, jak se pod sluncem pachtí?
Zvšechny jeho dry jsou samá bolest
a jeho lopoty je plná hoře:
jeho srdce mu nedá spát ani v noci.
I to je pomníjivost!

Boží dary

24) Nechtí pro člověka dobrotě jist a přit.
a při svém pachtění se *aspoň* poměří?
Shledal jsem, že i to je z Boží ruky.
25) Vždyť kdo řídal a dopřával si
víc než já?

26) *Bhí* totiž člověku, který je mu milý,
dává moudrost a poznání i radost.
Hříšník však nechá lopotit se,
stáhnout a hromadit věci,
které nakonec musí předat tomu, kdo se zalíbí
Bohu.
Také to je pomníjivost a honba za větrem.

CASNOST A VĚČNOST

Všechno má svůj čas

3) Všechno má určenou chvíli:
a veskere deni pod nebem *svůj* čas:
2) Je čas rození i čas umírání,
čas sázet i čas trhat,
3) Je čas zabít i čas léčit,
čas bořit i čas budovat,
4) Je čas plakat i čas smát se,
čas truchlit i čas buďovat,
5) Je čas kamery rozhazovat i čas kamery sbírat,
čas obližnat i čas obližnati,
čas obližnat zanechat,
6) Je čas hledat i čas ztrácat,
čas opatřovat i čas odhazovat,
7) Je čas roztrhávat i čas sčítat,
čas mlčet i čas mluvit,
8) Je čas milovat i čas nenávidět,
čas boje i čas pokoje.

Dílo lidské a dílo Boží

Jaký užitek má ten, kdo pracuje,
ze svého svého pachtění?

bi člověk je jen zemský (Gn 1,24n; 2,7), je smrtelný jako ostatní tvorivo. Kazatel varuje před nadutým velikášstvím. Člověk nesmí zapomínat na svého Stvořitele (Kaz 12,1).

(23) Jb 5,7-14,1 (24) Kaz 3,12n 5,17 8,15 (26) Jb 27,16n Pf 13,22 28,8
(31) w: 17 Kaz 8,6 (7) Am 5,13 (8) Jb 14,26 (9) Kaz 1,3 (11) Kaz 8,17 R 11,33 (12) w: 22
(13) Kaz 2,24 (14) Jk 1,19 (15) Kaz 1,9 (16) Kaz 5,7 R 2,6-8 2K 5,10 2Pe 1,6n (19) 2
49,13,21 (20) Gn 3,19 (21) Kaz 12,7 (22) w: 12 Kaz 11,9; 2,10: 6,12 8,7 10,14

10) Viděl jsem lopotu,
kterou Bůh uložil lidským synům,
a tak se lopotil.

11) On všechno učinil krásně a v pravý čas,
hlédem dal do srdce i *tolhu* po věčnosti,
jenže člověk nevyšlne

12) Poznal jsem, že není pro něho nic lepšího,
než se radovat a konat v životě dobro.

13) A tak je *tolhu* s každým člověkem: to, že jí
a okusí při větším svém pachtění
dobrych věc,
je dar Boží.
14) Poznal jsem, že vše, co činí Bůh,
zůstává navždy,
nic k tomu nezářte přidat
ani z toho ubrat.
A Bůh to učinil,
aby *hléd* žil v bázní před ním.

15) Co se děje, bylo odedávna,
a co bude, i to bylo;
a Bůh vyhlédá, co zašle.

Člověk a zvíře

16) Dale jsem pod sluncem viděl:

na místě práva — svévolie,
na místě spravlivosti — svévolie.

17) Řekl jsem si v srdci:

Spravedlivého i svévolníka bude soudit
nastane čas *spůadu* nad vším děním,
nad vším, co šje konat.
Bůh

18) Řekl jsem si v srdci: *To se stane* kvůli synům
lidským, aby je Bůh třebl, aby nahlédl, že je to
s nmi jako se zvířaty. Vždyť i lidé syni lidských
a udeři zvířat je stejny. Jedni jako druzi umírají,
jejich duch je stejný, člověk nemá žádnou před-
nost před zvířaty, neboť všechno pomníj.

20) Vše spěje k jednomu místu,
všechno vzniklo z prachu,
a vše se v prach navrací.

21) Kdo ví, zda duch lidských synů stoupá vzhůru
a duch zvířat sestupuje dolů k zemi?
22) Shledal jsem, že není nic lepšího.

(18) Rkl jsem si v srdci: To se stane kvůli synům lidským, aby je Bůh třebl, aby nahlédl, že je to s nmi jako se zvířaty. Vždyť i lidé syni lidských a udeři zvířat je stejny. Jedni jako druzi umírají, jejich duch je stejný, člověk nemá žádnou přednost před zvířaty, neboť všechno pomníj.

než když se člověk raduje z toho, co koná,
neboť to je jeho podíl.
Kdo mu dá nahlédnout,
co se stane po něm?

Úděl utiskovaných

4) Iznovu jsem pohlédl na všechnen útlisk,
který se pod sluncem děje.
Hle, slzy utiskovaných,
a oni jsou bez utěšitele,
a oni jsou bez útěšitele,
a oni jsou bez útěšitele.

5) Vychovával jsem mrtvé, kteří dávno zemřeli,
více nežli živé, kteří ještě žijí.
3) Ale nad oboje lip je na tom ten, kdo ještě není
a nevidí žio, které se pod sluncem děje.

Práce

4) Viděl jsem též všechno pachtění
i vše, co prospěšného se koná,
a jak přitom jeden na druhého zářil.

Také to je pomníjivost a honba za větrem.
Sňhupák skládá tuce v *klín*
a vzřít se.
6) Lepší na dieli odpočinku
než hrst plné pachtění a honby za větrem.

Samota

7) A znovu jsem pohlédl,
jak všechno pod sluncem je pomníjivě.
8) Někdě je sám a nikoho nemá,
ani syna ani bratra,
a všechno jeho pachtění nebere konce,
jeho oko se bohatství nenasytí.

9) Pro koho se pachtím,
a sám se připravuji o pohodu?
Také to je pomníjivost a úmorná lopoty.
9) Ape držena než jednomu,
maji dobrou mzdu ze svého pachtění.

10) Upravně-li jeden,
druh jej zvedne.
Béda samotnému, který upadne:
pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl.

11) Také lež-li dva popsoju,
je jim teplo.
12) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

13) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

14) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

15) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

16) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

17) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

18) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

19) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

20) Přepadnou-li jednoho,
jak se má však zahřát jeden?

postaví se proti nim oba.
A nit trojka se teprv nepřehrne!

Vláda a moudrost

13) Lepší mzdny moudrý chlapce
než starý král, ale hloupý,
který nedovede přimnout poučení.

14) Vše z vězení a stal se králem,
narodil se jako chudák a *dosel* království.
15) Shledal jsem, že všichni žijí,
ti, kdo chodí pod sluncem,
byli při tom druzeni.

16) Někde byl všechn lid,
janiž byl v čale,
ale radovat se z něho nebude už přisti.
pokolení.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.

Věru i to je pomníjivost a honba za větrem.